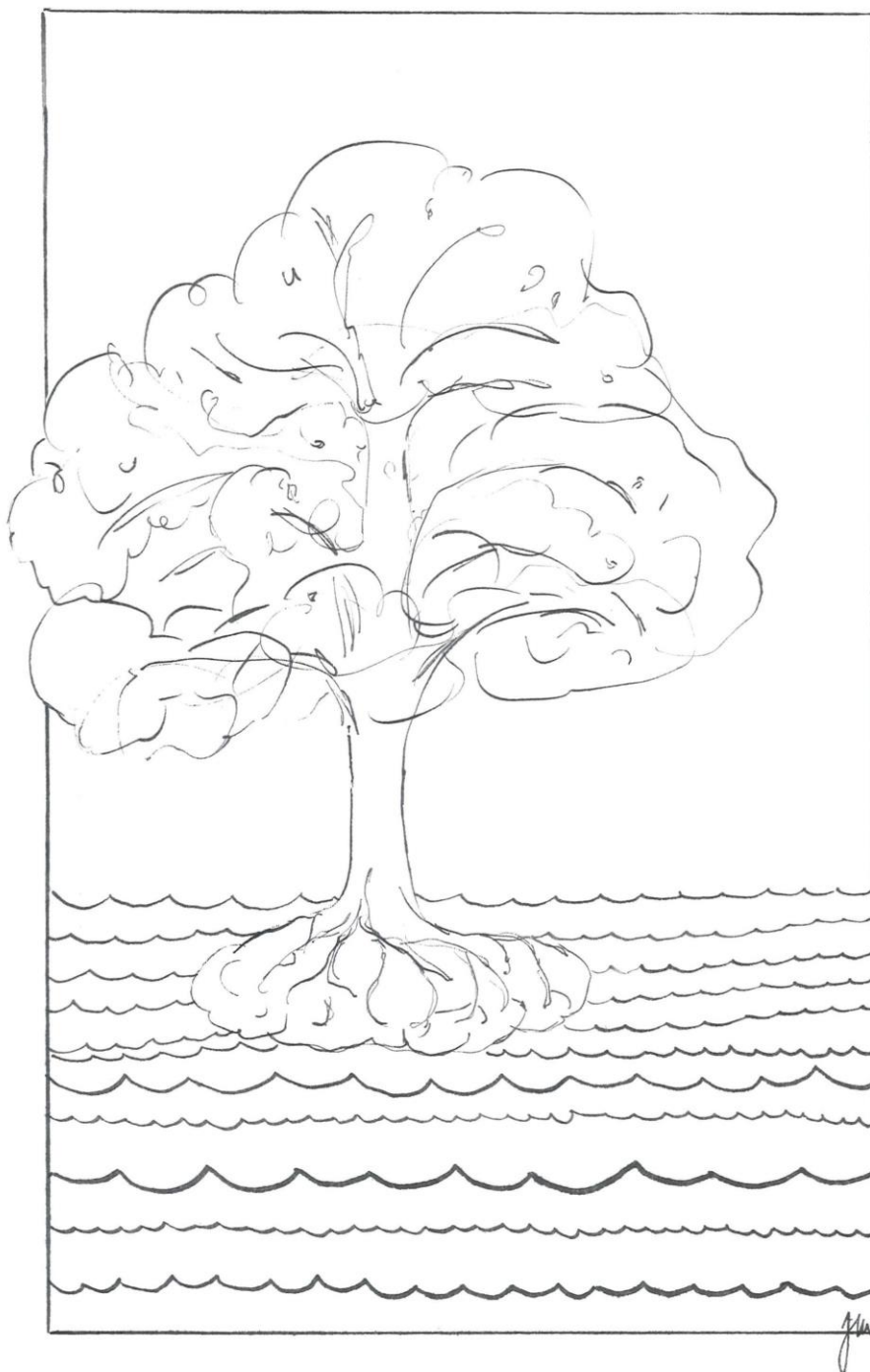

Kdybyste měli víru jako hořčičné zrnko a řekli této moruši: „Vyrvi se i s kořeny a přesad’ se do moře!“, poslechla by vás.

Kdybyste měli víru jako hořčičné zrnko a řekli této moruši: „Vyrvi se i s kořeny a přesad’ se do moře!“, poslechla by vás.

27. NEDĚLE V MEZIDOBÍ CYKLU C

Evangelium (Lk 17,5-10)

Apoštolové prosili Pána: „Dej nám více víry!“ Pán řekl: „Kdybyste měli víru jako hořčičné zrnko a řekli této moruši: ‘Vyrvi se i s kořeny a přesad’ se do moře!’, poslechla by vás. Když někdo z vás má služebníka a ten orá nebo pase, řekne mu snad, až se vrátí z pole: ‘Hned pojd’ a sedni si ke stolu’? Spíše mu přece řekne: ‘Připrav mi večeři, přepásej se a obsluhuj mě, dokud se nenajím a nenapiji. Potom můžeš jíst a pít ty.’ Děkuje snad potom tomu služebníkově, že udělal, co mu bylo přikázáno? Tak i vy, až uděláte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: ‘Jsme jenom služebníci. Udělali jsme, co jsme byli povinni udělat.’“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Apoštolové prosili Pána: „Dej nám více víry!“

Ježíšova slova o pohoršení (17,1-3) a o bratrském napomínání (17,3-4) vyvolávají prosbu apoštolů: „Dej nám více víry“. Tato prosba nesouvisí přímo s předchozími slovy, takové propojení by bylo násilné. Spíš se jedná, tak jako v celém textu 17,1-10, o volně seřazené výroky o základních postojích křesťanů

Pán řekl: „Kdybyste měli víru jako hořčičné zrnko a řekli této moruši: ‘Vyrvi se i s kořeny a přesad’ se do moře!’, poslechla by vás.“

Není tak důležitá velikost jako spíš pravdivost a ryzost víry, jakkoliv malé a slabé (hořčičné zrno bylo pověstné „nepatrností“, ale zároveň silou a vitalitou v sobě ukrytou, moruše je přitom velký strom). Ježíšova slova implikují, že víra může růst a nabývat „bezmezné“ moci (to je obrazně vyjádřeno výrokem o moruši). I List Římanům 1,17 dosvědčuje růst víry („od víry k víře“).

Když někdo z vás má služebníka a ten orá nebo pase, řekne mu snad, až se vrátí z pole: ‘Hned pojd’ a sedni si ke stolu’?

Přirovnání o služebníkovi nemá moc společného s předchozími výroky o víře, jen to, že opět ukazuje přiměřený postoj člověka vůči Kristu: je to postoj účinné víry (v. 5-6) a nezištné služby (v. 7-10). Určitou potíž působí označení „neužiteční služebníci“: lepší překlad je „jsme jen služebníci“ (tak liturgický a ekumenický překlad). Tito služebníci jsou ve skutečnosti užiteční, avšak tato jejich užitečnost nemá být příležitostí k vyžadování privilegií či milostí.

Toto přirovnání ukazuje, že život podle evangelia je naší přirozenou povinností, ne „důvodem“ pro nároky a privilegia. Pozitivněji řečeno toto přirovnání vykresluje nezištnou a nesobeckou službu vůči Bohu: to má být přirozeným a samozřejmým postojem učedníků. Bezprostředně se to týká

naplnění předchozích výzev o vyvarování se pohoršení (1-3), o odpuštění (3-4) a o víře (5-6).

SHRNUTÍ

Přirovnání o služebníkovi nemá moc společného s předchozími výroky o víře, jen to, že opět ukazuje přiměřený postoj člověka vůči Kristu: je to postoj účinné víry (v. 5-6) a nezištné služby (v. 7-10). Určitou potíž působí označení „neužiteční služebníci“ (v. 10): lepší překlad je „jsme jen služebníci“ (tak liturgický a ekumenický překlad). Tito služebníci jsou ve skutečnosti užiteční, avšak tato jejich užitečnost nemá být příležitostí k vyžadování privilegií či milostí.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Apoštolové pochopili, že potřebují víru, aby všechno to, co jim Ježíš říká, mohli vykonat a uskutečnit. Co to je vlastně víra? Vy už taky určitě víte, jak to někdy dopadá, když něčemu věříme – a ono to dopadne jinak. Věřím, že mě dnes paní učitelka nevyvolá, a už jdu k tabuli! Někdy zkrátka věříme hlavně tomu, co se nám hodí a co si myslíme, že nám udělá dobře. Ale věřit Bohu je něco úplně jiného. Když někdo věří Bohu, často se ho ptá: „Pane, a co si o tom myslíš ty? Pane, co bych měl teď udělat?“ Zkus se tak Ježíše ptát celý týden!

Starší:

Apoštolům se zdají Boží požadavky hodně náročné, prosí tedy o víru. Ale proč to dělají? Aby vystoupali na nějaký pomyslný duchovní vrchol, odkud budou ukazovat na své „svaly“ a výkon a budou přitom daleko od toho špinavého světa, nebo proto, aby zůstali „dole“, ale otevření pro Boží milost a pomoc, aby tak proměňovali sebe a vše kolem. Ježíš jako by jim říkal: „Nebojte se zůstat dole, kde žijete, a já vám dám takovou víru, která promění všechny - i ty nejtěžší, ba úplně nemožné věci ve vašem životě k dobrému.“ Věříme tomu i my?

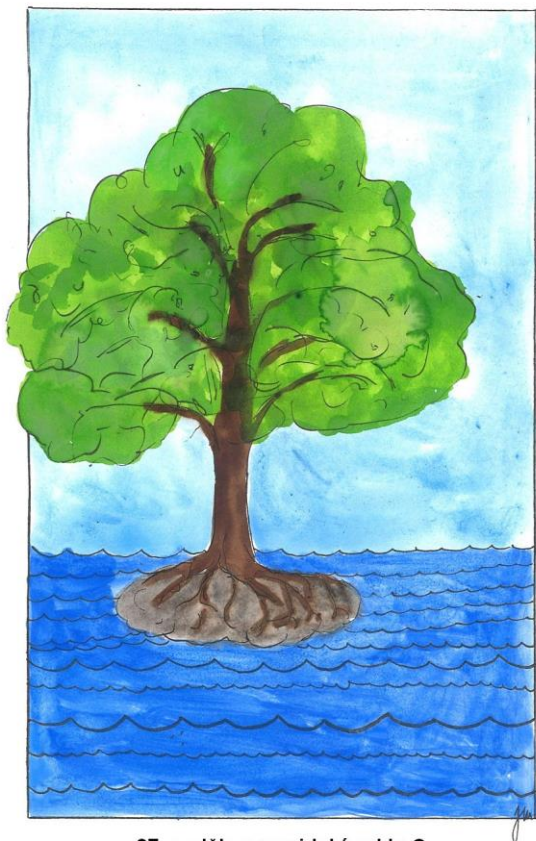
Zkusme si

Mladší / Starší

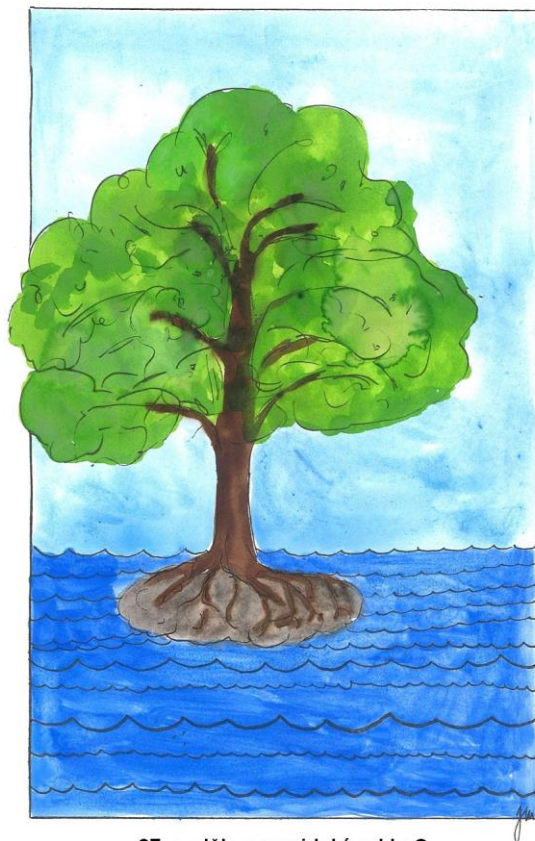
Mít „více víry“ je věc velmi křehká. Každý vztah – a naše víra je také vztahem, a to k Bohu – se musí budovat. Zkuste si ve skupině nebo i sami postavit v určitém časovém limitu pyramidu z plastových kelímků. Pokud stavba spadne, je dovoleno ji začít stavět znovu. Počítá se počet dosažených pater v okamžiku konce časového limitu (od sedmi pater jde o stavbu poměrně labilní).

Zasadit zrno nebo přesadit květinu se nezdá být tak těžký úkol. Zkuste si ale zjistit, jak takový úkol splnit, abyste rostlinám více neublížili, než jim pomohli. Pak zkuste – třeba za pomoci rodičů nebo ve skupině – o přesazenou nebo zasazenou rostlinu pečovat tak, abyste z ní nejméně měsíc měli radost!

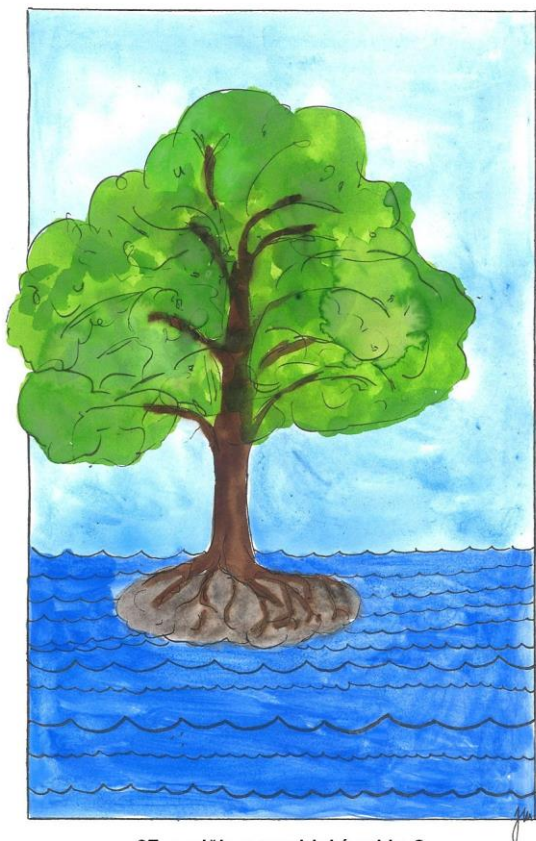
Opět přichází čas hry na „nenápadného služebníka“. Zkuste v rodině nebo ve skupině po dobu jednoho týdnu každý den prokázat co nejvíce nenápadných služeb a zároveň si všimněte, kolik jich někdo prokázal vám. Jak dopadlo výsledné skóre?

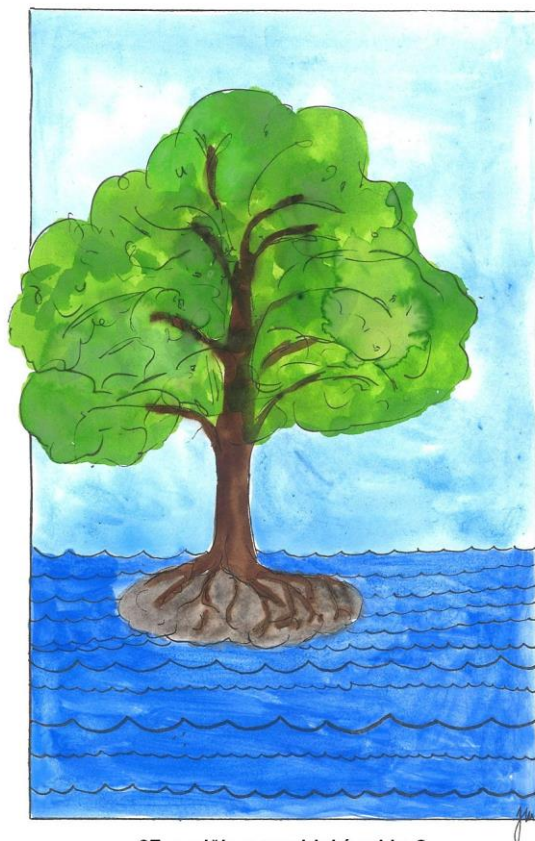
27. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 17,5-10

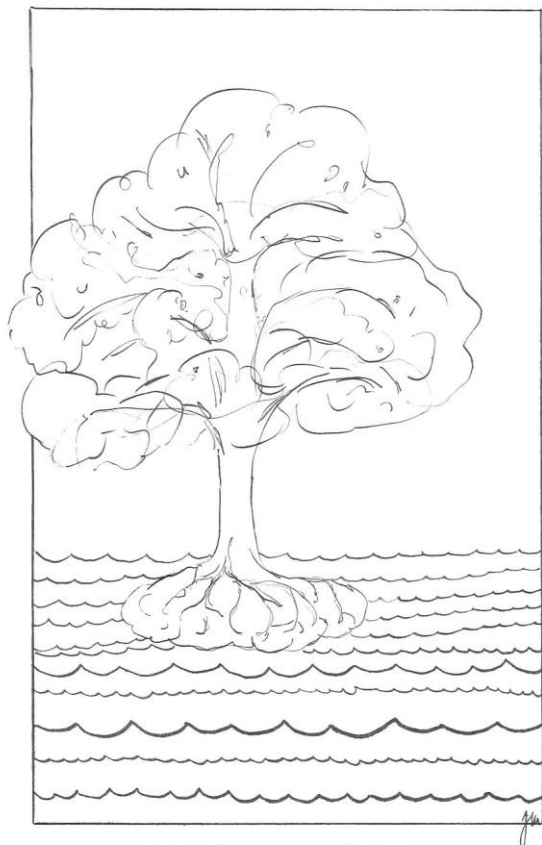
27. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 17,5-10

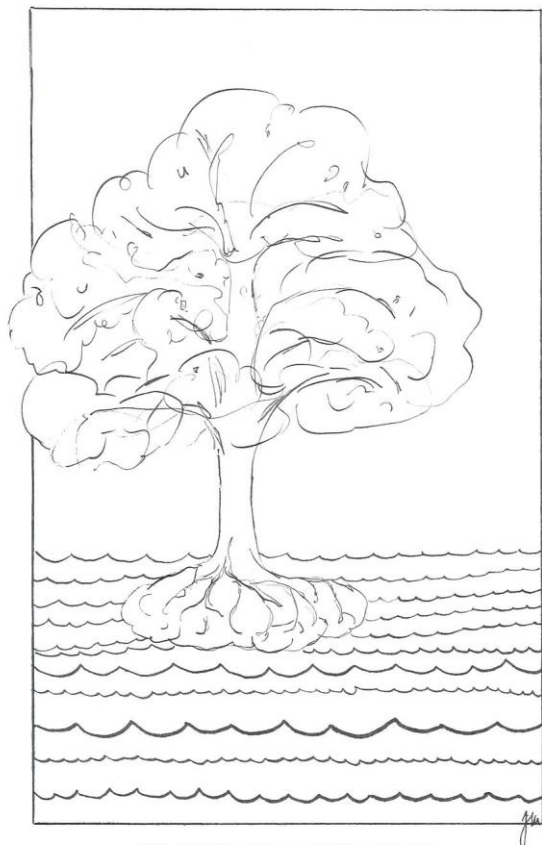
27. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 17,5-10

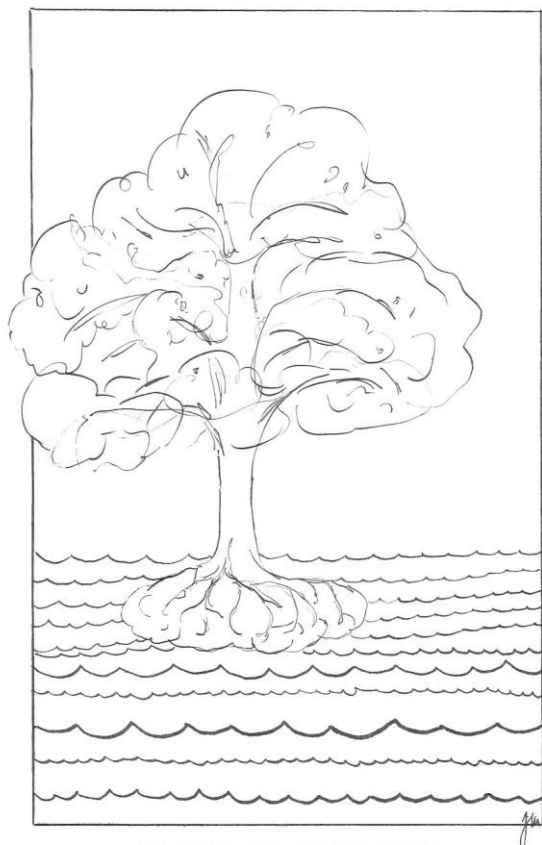
27. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 17,5-10

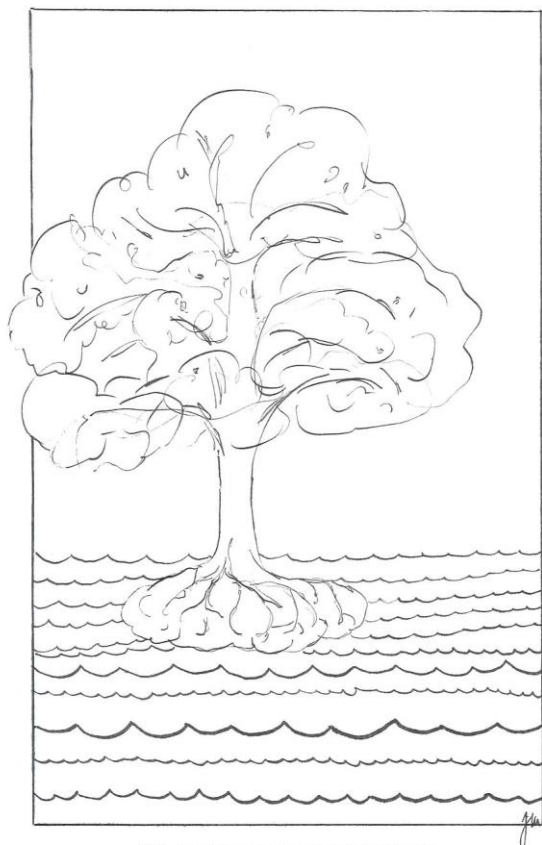
27. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 17,5-10

27. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 17,5-10

27. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 17,5-10

27. neděle v mezidobí cyklu C
Lk 17,5-10